

РЕШЕНИЕ

№ 401

гр. Пловдив, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселин Пл. Атанасов

при участието на секретаря Габриела Пл. Йорданова
като разгледа докладваното от Веселин Пл. Атанасов Гражданско дело № 20225330106393 по описа за 2022 година

Предмет на делото е иск с правна квалификация чл. 109, ал.1 ЗЗО вр. с чл. 415 и чл. 422 ГПК.

Ищец УМБАЛ „Св.Георги“ ЕАД чрез адв. Р. Е. иска да се признае за установено по отношение на ответник С. А. К., че последният дължи сумите за които е била издадена заповед по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 20405/2021г. по описа на ПРС както следва: 2750 лева /две хиляди седемстотин и петдесет лева/ - главница, представляваща цена за предоставена медицинска помощ, диагностика и лечение, за периода 20.06.2020 г. – 26.06.2020 г., дължима поради прекъснати и невъзстановени здравноосигурителни права и на основание чл. 109 ЗЗО във връзка с чл. 52 от същия закон, съгласно действащия към момента на хоспитализацията „Ценоразпис на медицинската помощ и услуги, медицински услуги и допълнително поискани услуги от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД - гр. Пловдив“, ведно със законната лихва върху главницата от датата на постъпване на заявлението в съда – 23.12.2021 г. до изплащане на вземането.

В исковата молба се поддържа, че ответникът е постъпил за лечение на 20.06.2020 г., като бил изписан на 26.06.2020 г. Към момента на хоспитализацията бил с прекъснати здравноосигурителни права, които не били възстановени по време на болничния му престой.

На основание чл. 109 от ЗЗО, ответникът следвало да заплати на лечебното заведение стойността на предоставената му медицинска помощ, изчислена съгласно действащия към момента ценоразпис на услугите в заведението, но до настоящия момент не било извършено плащане.

Ангажират се доказателства.

Претендират се разноси.

Ответник С. К. чрез особен представител - адв.М.Х. оспорва предявения иск по основание и размер.

Оспорва калкулираната сума, която е определена за извършената интервенция като от представената сметка не ставало ясно как е формирана, респ. заявява се че на ответника не е бил информиран отнапред за стойността на лечението и не е дал съгласието си за това лечение.

Съдът, като съобрази събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството по делото се развива по реда на чл. 422 ГПК за установяване на паричните притезания, за които е издадена заповед по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 20405/2021г. по описа на ПРС.

Съгласно разпоредбата на чл. 109, ал. 1, изр. 2 от Закона за здравното осигуряване лицата с прекъснати здравноосигурителни права заплащат стойността на оказаната им медицинска помощ.

Следователно за да възникне в полза на здравното заведение субективното потестативно право за получаване стойността на болничната помощ, следва в обективната действителност да са се осъществили следните материалноправни предпоставки (юридически факти):

1. на пациента да е оказана медицинска помощ;
2. пациентът да е бил с прекъснати здравноосигурителни права към момента на приемането му за лечение, като не е заплатил повече от три дължими месечни осигурителни вноски за период от 36 месеца до началото на месеца, предхождащ месеца на оказаната медицинска помощ.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 ЗЗО неосигурените лица заплащат оказаната им медицинска помощ по цени, определени от лечебните заведения.

От представените по делото доказателства се установява, че ответникът е хоспитализиран при ищеца във Втора клиника по хирургия с диагноза „Флегмон“ като е изписан на 26.06.2020г., в която връзка са представени писмени доказателства: лист за преглед на пациент в СО/КДБ и Допълнителен лист към него, направление за хоспитализация, декларация за информирано съгласие, епикриза, предоперативна епикриза, оперативен протокол, сметка за стойността на лечението

За установяване на обстоятелството, че към момента на хоспитализирането му ответникът е бил с прекъснати здравноосигурителни права, ищецът е представил по делото извлечение от НАП за здравноосигурителния статус от което е видно, че ответникът е с прекъснати здравноосигурителни права, поради незаплащане на здравноосигурителните вноски за периода от м/юни 2015 до м.май 2020г.

Съдът намира, че от така представените писмени доказателствени средства се установява, че към за периода на хоспитализация на ответната страна е била с прекъснати здравноосигурителни права, като не са налице данни, че последните са възстановени към датата на дехоспитализацията на пациента, поради което и на основание чл. 109 ЗЗО ответника следва да заплати в полза на лечебното заведение стойността на осъществените дейности.

Кръгът на лицата, които са задължително осигурени в НЗОК е определен в чл. 33 Закона за здравното осигуряване.

В разпоредбата на чл. 52, ал. 2 ЗЗО е посочено, че неосигурените лица заплащат оказаната им медицинска помощ по цени, определени от лечебните заведения, с изключение на предоставяните медицински и други услуги по чл. 82 Закона за здравето.

Съгласно чл. 109 ЗЗО, здравноосигурителните права на лицата, които са длъжни да внасят осигурителни вноски за своя сметка, се прекъсват, в случай че лицата не са внесли повече от три дължими месечни осигурителни вноски за период от 36 месеца до началото на месеца, предхождащ месеца на оказаната медицинска помощ, като лицата с прекъснати здравноосигурителни права заплащат оказаната им медицинска помощ.

В случая по делото се установява, че ответникът не е заплатил дължимите здравноосигурителни вноски за 2019г. – 5 вноски, за 2018г. – 9 вноски, за 2017г. – 10 вноски, за 2016г. 12-вноски, за 2015г. – 4 вноски като в месецът преди неговата хоспитализация, съгласно изискванията на закона последният не е бил здравноосигурен, за да възникне правото му на лечение, платимо от бюджета на НЗОК – съгласно изискванията на закона поради което и се отхвърля възражението, че не са налице предпоставките за заплащане на оказаната медицинска помо.

С оглед обстоятелството, че в периода на предоставяне на медицинската помощ ответната страна е била с прекъснати здравноосигурителни права на основание чл. 52, ал. 2 от ЗЗО последният дължи заплащане на оказаната ѝ медицинска помощ по цени на съответното болнично заведение.

По делото е приложена сметка на пациент от 16.02.2021г. за сумата от 2 750 лева., която не носи подпис на пациента.

От представените по делото медицински документи се установява, че посочените диагностично-диагностични дейности са осъществени за лечението на пациентката по време на болничния ѝ престой. Медицинските документи са съставени от съответния лекуващ лекар, като последните удостоверяват осъществяване на посочената дейност. Част от представените по делото документи – Лист за преглед на пациент, Направление за хоспитализация и Декларация за информирано съгласие, носят подписа на ответника, като полагането на подпис обективира изявлението на пациента, че посочените дейности са осъществени.

Същевременно епикризата, направлението за хоспитализация, оперативния протокол представляват официални писмени документи, изготвени от длъжностни лица, в кръга на службата им, удостоверяващи факти с правно значение по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, респ. имащи обвързваща формална доказателствена сила за съда - така Решение № 250/21.11.2012 г. по гр. д. № 1504/2011 г. на III г.о. на ВКС.

Официалният свидетелстващ документ доказва с обвързваща съда доказателствена сила, че фактите, предмет на удостоверителното изявление на органа, издал документа, са се осъществили така както се твърди в документа - чл. 179, ал. 1 ГПК. В така посочените медицински документи е удостоверено, че на пациента са извършени медицински интервенции, съобразно алгоритъм по клинична пътека № 158, като се установява, че пациентът е получил медицинска помощ в пълен обхват и обем, като са спазени изискванията на клиничната пътека.

По делото е приложен Ценоразпис на платените услуги – л.56 предоставяни от

УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр. Пловдив в раздел № 1, утвърден със Заповед № 89/05.02.2015 г. на изпълнителния директор на УМБАЛ "Св. Георги" ЕАД, гр. Пловдив, от който се установява, че стойността на предоставените медицински дейности е правилно определена.

За да възникне правото на ищцовото лечебно заведение да получи стойността на предоставената медицинска помощ на здравно-неосигуреното лице, следва пациентът да е уведомен за това при хоспитализирането му, както по аргумент на разпоредбата на чл. 86, ал. 2, т. 3 Закона за здравето да е информиран за цената на всяка една медицинска услуга, манипулация, лечение и лекарствените продукти в болничната помощ.

Съгласно практиката на Върховния касационен съд, обективирана в Определение № 378/14.04.2016 г. по гр.д. № 903/2016 на ВКС, ГК, IV г. о., разпоредбите на чл. 109 ЗЗО не следва да се разглеждат изолирано от останалите разпоредби в закона, касаещи правата на пациентите. Съществува връзка - корелация, между правото на пациента по чл. 86, ал. 2, т. 6 от Закона за здравето да бъде информиран за всички услуги и цени в лечебното заведение и задължението му по чл. 109, ал. 1 ЗЗО за заплащане на оказаната му медицинска помощ, ако е с прекъснати здравноосигурителни права. Смисълът на уведомяването по чл. 86, ал. 2, т. 3 ЗЗ на пациента при приемането му в болницата, е лицето да е наясно, че към датата на постъпване в болничното заведение е с прекъснати здравноосигурителни права, и съответно информирането му, че ако не възстанови статуса си преди датата на дехоспитализация, следва да заплати стойността на оказаната му медицинска помощ.

В производството по делото е представена Декларация за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и оказване на диагностични и лечебни процедури, в която е обективирано изявлението на пациента, че е запознат с ценоразписа на медицинската помощ и услуги, предоставяни от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, както и изявление, че приема да заплаща предоставените услуги, в случай че последните не се поемат от Републиканския бюджет, бюджета на НЗОК или друг източник на финансиране. Декларацията е подписана от пациента.

Последната представлява частен диспозитивен документ и се ползва с формална доказателствена сила, досежно обстоятелството, че изявленията, изхождат от лицето, сочено като техен автор – арг. чл. 180 ГПК. В този смисъл така представената декларация удостоверява изявлението на пациента, че последният е запознат с цената на предоставените услуги, както и че следва да заплати последната, в случай, че тази цена не се заплаща от бюджета на НЗОК.

По така изложените съображения се установиха всички кумулативно изискуеми предпоставки за възникване на притезателното право на лечебното заведение да получи цената на осъществените медицински дейности.

С оглед основателността на исковата претенция следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение по вече изложените от съда доводи и на основание чл. 422, ал. 1 ГПК.

С оглед изхода на правния спор и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените, както в настоящото съдебно производство разноски, така и тези в заповедното производство – сума в размер на 772,50 лева.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО че С. А. К. с ЕГН ***** с адрес: гр. П., ул. "К." №... дължи в полза на УМБАЛ „Св.Георги“ ЕАД с ЕИК 115576405 със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, бул. Пещерско шосе № 66 с представляващ К.Дж. сумите за които е била издадена заповедта по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 20405/2021г. по описа на ПРС както следва: 2750 лева /две хиляди седемстотин и петдесет лева/ - главница, представляваща цена за предоставена медицинска помощ, диагностика и лечение, за периода 20.06.2020 г. – 26.06.2020 г., дължима поради прекъснати и невъзстановени здравноосигурителни права и на основание чл. 109 ЗЗО във връзка с чл. 52 от същия закон, съгласно действащия към момента на хоспитализацията „Ценоразпис на медицинската помощ и услуги, медицински услуги и допълнително поискани услуги от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД - гр. Пловдив“, ведно със законната лихва върху главницата от датата на постъпване на заявлението в съда – 23.12.2021 г. до изплащане на вземането;

ОСЪЖДА С. А. К. с ЕГН ***** с адрес: гр. П., ул. "К." №... **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на УМБАЛ „Св.Георги“ ЕАД с ЕИК 115576405 със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, бул. Пещерско шосе № 66 с представляващ К.Дж. сумата от 772,50 лева разноси за заповедното производството по ч.гр.д. № 20405/2021г. по описа на РС – Пловдив и за настоящата инстанция по гр.д. № 6393/2022г. по описа на РС – Пловдив.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Пловдив в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____